

Sygn. akt VI Gz 141/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober (spr.)

Sędziowie: SO Anna Walus – Rząsa

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika (...) S.A. w L.

o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydziału V Gospodarczego Sekcji ds.

Upadłościowych i Naprawczych z dnia

8 kwietnia 2014 r., sygn. akt V GU 70/13

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie, Wydział V Gospodarczy – Sekcja ds. Upadłościowych i Naprawczych oddalił wniosek dłużnika (...) S.A. w L. o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację jego majątku.

Z uzasadnienia tego postanowienia wynika, że Sąd ustalił, że w skład majątku dłużnika wchodzi składniki o łącznej wartości 78. 154, 43 zł – z czego największy z nich to udziały w spółce (...) Ukraine LTD o wartości 59.004 zł. Wykazana przez dłużnika w dokumentach księgowych kwota należności od zobowiązanych wobec niego podmiotów ma wartość natomiast 677.113,33 zł. Pomimo jednak wezwania skierowanego przez Tymczasowego Nadzorcę Sądowego ustanowionego w sprawie dłużnik nie przedstawił mu jakichkolwiek bliższych informacji dotyczących posiadanego majątku, w szczególności odnośnie przysługujących mu wierzytelności.

Sąd ustalił też na podstawie przedłożonego bilansu, że zobowiązania krótkoterminowe dłużnika na dzień 31 października 2013r. wynoszą 1.274.880,93 zł . Dłużnik posiada 30 wierzycieli.

W zakresie kosztów postępowania upadłościowego Sąd Rejonowy ustalił, że w przybliżeniu przez zakładany okres trwania postępowania będą wynosić one około 150 tys. zł. Na koszty te składają się min. wynagrodzenie Tymczasowego Nadzorcę Sądowego, Syndyka Masy Upadłości, koszty ogłoszeń i obwieszczeń, utrzymania siedziby, ubezpieczenia Syndyka, inwentaryzacji majątku, obsługi prawnej i księgowej, administracyjno – biurowej, koszty archiwizacji, sortowania i obsługi dokumentacji, transportu, magazynowania, obsługi sprzedaży towarów.

Sąd dokonał powyższych ustaleń na podstawie oświadczeń dłużnika zawartych we wniosku, a także sprawozdania powołanego w sprawie Tymczasowego Nadzorca Sądowego.

Ustalenia te pozwoliły przyjąć Sądowi, że w stosunku do dłużnika można mówić o powstaniu stanu niewypłacalności, brak jest jednak wystarczającego majątku na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego, a to przesądza o konieczności stwierdzenia przesłanki negatywnej z art. 13 Puin, zgodnie z którą w sytuacji gdy sąd poczyni ustalenia z których jednoznacznie wynika, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania, zobligowany jest do oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

W ocenie Sądu I instancji posiadany przez dłużnika majątek nie wystarczyłby nawet na koszty postępowania upadłościowego, a struktura wierzycieli jak i składników masy (brak ruchomości łatwych do spieniężenia w początkowej fazie) uniemożliwiłaby zastosowanie w początkowej fazie postępowania upadłościowego regulacji art. 310 Puin. Sąd podkreślił, że choć dłużnik powołuje się na posiadanie składników majątkowych o znacznej wartości, to jednak majątek ten wchodzi w skład masy upadłości (...) Sp. z o.o., a postanowieniem z dnia 24 stycznia 2013r. Sędzia Komisarz oddalił wniosek o jego wyłączenie z masy. Postanowienie w tym przedmiocie zostało dłużnikowi doręczone w dniu 1 lutego 2013r. i dłużnik w ustawowym terminie nie wniósł stosowanego powództwa o wyłączenie z masy.

Sąd podkreślił też, że na podstawie zgromadzonej dokumentacji nie można w żaden sposób ocenić prawdopodobieństwa wyegzekwowania należności dłużnika, które podaje na kwotę 677.113,33 zł Na potrzeby postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości z ostrożności wartość ocenić należy jako równą zero złotych.

W tej sytuacji mając na względzie przepis art. 13 ust 2 Puin postanowiono o oddaleniu wniosku.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik zarzucając Sądowi Rejonowemu:

- naruszenie przepisów postępowania, a to art. 13 ust 1 Puin poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie przez Sąd I instancji, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego postanowienia poprzez błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, że z majątku dłużnika nie uzyska się środków na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego,
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, że na potrzeby postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości wartość wierzytelności należnych dłużnikowi ocenić należy jako równą zero złotych,
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd, że koszty postępowania upadłościowego w całym okresie jego trwania wynosić będą około 150 tys. zł.

Skarżący podkreślił, że Sąd I instancji przyjął, jak wynika z uzasadnienia postanowienia, że w skład jego majątku wchodzi składniki o łącznej wartości co najmniej 78.154,43 zł. Nadto, że ma on wierzytelności o wartości 677.113,33 zł. Jedną z nich jest wierzytelność wobec spółki (...). Obecnie prowadzone jest postępowanie egzekucyjne na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 6 grudnia 2012r. w zakresie tej wierzytelności. Jako dowód skarżący przedstawił w postępowaniu zażaleniowym kserokopię nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym V GNc 5383/12 oraz kserokopię postanowienia o nadaniu temu nakazowi klauzuli wykonalności. Nadto wskazał, że druga z wierzytelności wobec firmy (...) wynika z zawartej umowy inwestycyjnej na kwotę 3.500.000 euro, której warunki nie zostały dotrzymane przez w/wym. podmiot, w związku z czym jest on obowiązany do naprawienia wynikłej szkody.

Jako dowód na okoliczność istnienia tej wierzytelności przedstawił kserokopię wezwania do zapłaty kwoty 579.550,79 zł z dnia 8 października 2012r.

Zdaniem skarżącego upłynienie obu tych wierzytelności, które często bywa o wiele prostsze i skuteczniejsze aniżeli sprzedaż rzeczy ruchomych czy nieruchomości, pozwoliłoby na uzyskanie kwot na zaspokojenie wierzycieli przynajmniej w części.

Skarżący dodatkowo zarzucił, że ustalona przez Sąd Rejonowy kwota przewidywanych kosztów postępowania w wysokości około 150 tys. zł jest zbyt wygórowana. W jego ocenie Sąd powinien dążyć do minimalizowania kosztów a nie je generować, co czyni – na co wskazuje fakt wyznaczenia Tymczasowego Nadzorca Sądowego z B., tj. z miejscowości położonej w odległości przeszło 300 km o siedziby dłużnika.

W związku z powyższym, zdaniem skarżącego nie zachodzi w niniejszej sprawie przesłanka braku możliwości uzyskania środków pieniężnych na pokrycie kosztów postępowania w sprawie, dlatego też oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości jest niezasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego postanowienie Sądu Rejonowego jest w pełni trafne, a zarzuty zażalenia bezzasadne, z przyczyn następujących:

Sąd Rejonowy tak jak wspomniano dokonując ustaleń w zakresie sytuacji majątkowej dłużnika oraz zaistnienia przesłanek do ogłoszenia upadłości w opcji likwidacyjnej oparł się na treści oświadczeń dłużnika złożonego we wniosku o ogłoszenie upadłości, jak również na sprawozdaniu Tymczasowego Nadzorca Sądowego ustanowionego dla zabezpieczenia majątku dłużnika postanowieniem z dnia 18 grudnia 2013r. Jak wynika z zarządzenia z dnia 23 grudnia 2013r. Nadzorca Sądowy został wezwany do złożenia pisemnego sprawozdania, w którym miał ocenić stan przedsiębiorstwa, prawdziwość danych przedstawionych przez dłużnika we wniosku, możliwość wyegzekwowania należności od wierzycieli, możliwość kontynuacji działalności gospodarczej, jak również ocenić przyczyny złożenia przez dłużnika wniosku o ogłoszenie upadłości i dokonać analizy stanu majątkowego pod kątem możliwości spieniężenia składników masy. Ponadto Tymczasowy Nadzorca Sądowy zobowiązany został do podania orientacyjnej wartości kosztów postępowania o ogłoszenie upadłości i postępowania upadłościowego z wyszczególnieniem szeregu wskazanych pozycji.

W oparciu o treść powyższego sprawozdania Sąd Rejonowy w pełni prawidłowo przyjął, iż sytuacja finansowa dłużnika nie daje podstawy do przyjęcia, że posiada on środki dostateczne na pokrycie samych tylko kosztów postępowania w sprawie. Brak bowiem jakichkolwiek informacji od dłużnika w przedmiocie istnienia, jak również możliwości wyegzekwowania przysługujących mu wierzytelności, nie wystąpienie w ustawowym terminie z powództwem o wyłączenie składników majątkowych z masy upadłości – nie pozwoliły na inną ocenę w tym przedmiocie, niż taka, jakiej dokonał Sąd I instancji.

Nie można mieć zastrzeżeń również do ustalonej wysokości przewidywanych kosztów postępowania upadłościowego, obejmujących też wynagrodzenie Tymczasowego Nadzorca Sądowego czy też na ewentualnym, późniejszym etapie - wynagrodzenia Syndyka. Kwota 2.400 zł wynagrodzenia dla Nadzorca nie wydaje się kwotą rażąco wygórowaną, a nawet gdyby Sąd ostatecznie przyznał z tego tytułu wynagrodzenie niższe to różnica nie będzie rzutować na ogólną ocenę w tej kwestii. W tym zakresie Sąd przyznając wynagrodzenie zapewne nie będzie brał pod uwagę kosztów dojazdu Tymczasowego Nadzorca Sądowego ale nakład jego pracy. Co zaś do przewidywanego wynagrodzenia Syndyka zakładane koszty z tego tytułu nie przekraczają norm przewidzianych przepisem art. 162 Puin.

Także przewidywany czas trwania postępowania, tj. 24 miesiące wydaje się racjonalny i uzasadniony koniecznymi do wykonania czynnościami przewidzianymi przepisami tego Prawa.

Pozostała więc do oceny kwestia przysługujących dłużnikowi wierzytelności, które w jego ocenie pozwolić mają nie tylko na pokrycie kosztów postępowania ale również na zaspokojenie, przynajmniej w części, jego wierzycieli.

W ocenie Sądu Okręgowego jednak, także na etapie postępowania zażaleniowego dłużnik nie wykazał aby ocena dokonana przez Tymczasowego Nadzorcę Sądowego – a w następstwie ustalenia Sądu I instancji w tym zakresie, były błędne.

Trzeba bowiem podkreślić, że skarżący w postępowaniu zażaleniowym powołał się jedynie na dowód z wydanego przeciwko spółce z o.o. (...) nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w 2012r., wskazując, że wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne (na tą okoliczność zresztą nie przedstawił żadnego dowodu).

Zauważyć zaś należy przede wszystkim, że dołączone do zażalenia kserokopie dokumentów nie mają żadnego waloru dowodowego. Jeżeli bowiem kserokopia nie jest odpowiednio poświadczona, to nie stanowi dokumentu – a więc Sąd nie może przeprowadzić w sprawie wnioskowanych przez skarżącego dowodów, co skutkowało ich oddaleniem (tak min. SN w uchwale z 29.03.1994r., sygn. III CZP 37/94 i SA w K. z wyroku z dnia 10.01.2008r., sygn. V ACa 816/07). Nawet jednak gdyby były one należycie uwierzytelnione nie byłyby wystarczające do przyjęcia, że wyegzekwowanie czy też choćby możliwość wyegzekwowania tej wierzytelności przez dłużnika zostało w jakikolwiek sposób uprawdopodobnione. Nie wiadomo bowiem (na te okoliczności dłużnik nawet nie powołał się) kiedy została wszczęta egzekucja, na jakim obecnie jest etapie, czy nadal jest prowadzona.

Druga natomiast, zasadnicza wierzytelność na kwotę 597.550,75 zł również nie została przez dłużnika w jakikolwiek sposób uprawdopodobniona. Samo wezwanie do zapłaty skierowane zresztą do podmiotu zagranicznego, z powołaniem się na niewykazaną umowę inwestycyjną nie daje podstawy do odmiennej oceny w tym przedmiocie, niż takiej jakiej dokonał Sąd I instancji.

Mając na względzie powyższe, zarzuty zażalenia skarżącego należało uznać za niezasadne, a jego dalsze twierdzenia za nieudowodnione, co skutkowało oddaleniem zażalenia na podstawie art. 395 kpc w zw. z art. 397 §2 kpc.